

РЕШЕНИЕ

№ 533

гр. Я., 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, XV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Марина Хр. Х. Иванова

при участието на секретаря Й.Г.П..

като разглежда докладваното от Марина Хр. Х. Иванова Гражданско дело № 20222330102145 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба на М. А. А.- *** при ***АК, с която се претендира да бъде осъден ответникът С. Г. С. да и заплати сумата от 800 лв. представляваща възнаграждение за ***, във връзка с представляване на последния пред Административен съд-Я., срещу Решение по протокол на комисията по чл.210 ЗУТ при Община- Т. по гр. дело № *** год., както и законна лихва от 11.08.2022 г. до окончателното изплащане на вземането и съдебно- деловодни разноски за настоящата инстанция.

В исковата молба се твърди, че с договор за *** от 02.07.2018 г. ищцата била надлежно упълномощена от ответника да го представлява пред АС- Я., срещу решение по протокол на комисията по чл.210 ЗУТ при Община- Т.. В тази връзка се твърди, че *** А. изготвила и депозирала жалба до АС- Я., като било образувано адм. дело № *** г., като се явила в две съдебни заседания. След постановяване на решението по посоченото адм. дело, *** А. го обжалвала пред ВАС, като посочената инстанция отменила решението на АС- Я. и върнала делото за ново разглеждане от друг съдебен състав. Пред ЯАС било образувано адм. дело № *** г., по което *** представлявала ответника и осъществила процесуално представителство, като се явила в четири о.с.з., като делото приключило с решение, което не било обжалвано и влязло в сила. Въз основа на влязлото в сила решение изготвила и подала подписана от ответника молба до Кмета на Община Т., с искане да бъде преведена сумата за присъденото обезщетение по сметка на ответника въз основа на влязлото в сила решение. Твърди се още, че ищцата провела среща с ответника да ѝ заплати дължимото *** възнаграждение за осъщественото от нея процесуално представителство и за явяванията ѝ в повече от две съдебни заседания по адм. дело № *** г., съгласно чл.2, ал.4 Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните *** възнаграждения, но въпреки това

полагащото и се *** възнаграждение не било платено. В тази връзка АС- Я. се произнесъл с Решение, обективизирано в протокол № *** г. където било прието, че за осъществяването от *** процесуално представителство по посоченото адм. дело и се дължи възнаграждение в размер на 800 лв. Ищцата поканила ответника да ѝ заплати сумата, като посочените писма се върнали в цялост с отбелязване непотърсена пратка.

Иска се уважаване на иска, както и присъждане на разноски за настоящата инстанция.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника, с който исковата претенция се оспорва изцяло като неоснователна и недоказана. Оспорва се изцяло фактическата обстановка изложена в ИМ, като се твърди, че не били представени пред съда необходимите релевантни факти и обстоятелства. Твърди се, че на ***. А. са заплатени всички суми, които били поискани и договорили за процесуално представителство, което осъществявала, поради което искът бил неоснователен. В договор за *** от 02.07.2018 г. била договорена сумата от 400 лв., като същата била внесена изцяло в брой при подписване на договора. В пълномощното с което ***. А. била упълномощена било предвидено да представлява ответника по адм. производство, до неговото окончателно приключване, като бил заплатен искания хонорар. Не бил подписван нов договор след връщане на делото за разглеждане от друг съдебен състав от АС- Я., въпреки, че в решението на ВАС било вписано, че разноските следва да се присъдят от първата инстанция, ищцата не поискала такива при новото разглеждане на делото. Ищцата тенденциозно злоупотребявала с права, като завела два напълно идентични иска срещу ответника и съпругата му. Ответникът счита, че следва да се зачита подписания договор за *** между страните, като се твърди, че проведената процедура за определяне на размер на възнаграждението от АС- Я. била незаконосъобразна. Оспорва се определения размер на възнаграждението, оспорва се изискуемостта на претенцията, като се иска отхвърляне на иска, като неоснователен и недоказан и присъждане на разноски за настоящата инстанция.

В с.з. исковата молба се поддържа ищцата.

Ответникът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от **фактическа страна**:

Безспорно по делото е установено сключването между страните на договор за *** от 02.07.2018 г., съгласно който на ищцата е възложено „***“. Безспорен факт е, че в същия договор е договорено в полза на ***. А.- ***АК възнаграждение в размер на 400 лв., които са били платени в брой.

Не е спорно между страните и се установява от събраните по делото доказателства, извършването от ищеца на описаните в ИМ услуги - изготвяне и депозиране на жалба до АС- Я., чрез съответната община срещу решението по протокол на комисията по чл.210 ЗУТ при Община Т. за определянето размера на обезщетенията във връзка с възникване на сервитути при изграждането на обект „***“, както и, че в резултат на това било образувано приложеното в цялост към настоящото дело, адм. дело № *** г. по описа на АС- Я.; явяването на ищцата в две съдебни заседания, както и, че посоченото адм. дело е приключило с решение № *** г. В тази връзка ищцата е изготвила в качеството ѝ на пълномощник на ответника касационна жалба пред ВАС, след подписване на договор за *** от 07.12.2018 г. и пълномощно, като в същия договор е договорено в полза на ***. А.- ***АК възнаграждение в размер на 400 лв., които са били платени в брой. Във връзка с депозираната жалба е било

образувано КАД № *** год. по описа на ВАС. След произнасянето на ВАС с отмяна на посоченото по-горе решение и връщане на делото на АС- Я., за разглеждане от друг съдебен състав, пред АС – Я. е било образувано адм. дело № *** г. , също приложено в цялост към настоящото гражданско дело. От преписката по същото се установява, че ответникът е бил представляван от ***. А.- ***АК, в качеството ѝ на ***, като последната се е явила в четири о.с.з., а делото е приключило с влязла в сила решение. В последствие адв. А. е изготвила и подала подписана от ответника молба с вх. № *** г. до *** на Община Т. за превеждането по банковата сметка на ответницата съответното обезщетение.

По делото е приложена в цялост преписка на *** – Я., образувана по 2 бр. молби на ***. М. А. за определяне на възнаграждение по чл. 36,ал.3 от ЗА. От материалите по същата се установява, че с протокол № *** г. на редовно заседание на ***- Я. на основание чл.36, ал.3 Закона за адвокатурата и в съответствие с разпоредбите на Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е определено адвокатско възнаграждение на ***. А.- ***АК, за осъществяването от нея процесуално представителство на ответника С. Г. С. по адм. дело № *** г. по описа на АС- Я., в размер, определен съгласно действащата към момента на приключване на делото редакция на разпоредбата на чл.8, ал.2, т.1, вр. с чл.7, ал.8 от Наредбата, а именно- 800 лв. за предоставеното от страна на *** процесуално представителство на представляваното лице.

До ответника е изпратена покана за доброволно изпълнение за изплащане на незаплатеното***.възнаграждение в размер на 800 лв. в 7- дневен срок от получаване на поканата така, както е определено от ***- Я.. Видно от представеното известие за доставяне, пратката се е върнала като непотърсена.

По делото са събрани и гласни доказателства.

В показанията си св. С. , *** на ответника се установява, че ***. А. е представлявала семейството по много дела до м. май 2021 год. Свидетелката помни делото за обезщетение срещу Община Т., вкл. твърди *** ѝ да е подписвал пълномощно през 2018 год. и 2019 год. По тези пълномощни била заплатена сумата от общо 800 лв. След връщане на делото за ново разглеждане ***. А. не била искала подписване на ново пълномощно и заплащане на суми Уговорката им била платените суми да са до края на делата за всички инстанции По никакъв начин не им била показала да ѝ дължат други суми. Разбрали за претенциите ѝ след завеждане на дела срещу свидетелката и *** ѝ.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните **правни изводи:**

Правното основание на предявения иск е по чл. 79, ал.1, вр. чл.36, ал.3 ЗАДв.

Договорът за правна защита и съдействие от ***, обикновено съдържа както елементи от договора за изработка - когато задължението на *** е да извърши нещо от свое име и на свой риск, така и елементи от договора за поръчка- когато задължението на *** е да извърши нещо от името на доверителя и за негова сметка, каквото е това за процесуално представителство.

Отношенията между *** и клиент по повод оказване на ***, включително процесуално представителство, се уреждат при специалната регламентация по Закона за адвокатурата (ЗАДв). Поначало законът предполага дължимото възнаграждение за положения от *** труд да бъде уговорено с договор - чл. 36, ал. 2 ЗАДв, но това изискване не е императивно , договор може и да няма, без това да лишава *** от

правото да получи възнаграждение – чл. 36, ал. 3 ЗАдв. За разлика от пълномощното за процесуално представителство, което трябва да е в писмена форма (а устно само по изключение- чл. 25, ал. 1 ЗАдв), за договора между *** и клиент не е предвидена писмена форма. Съгласието е валидно и ако не е оформено писмено. Въпросът дали договорът по чл. 36 от ЗАдв. е сключен писмено и дали доказателства за наличието му са представени по делото, по което *** се е задължил да оказва *** съдействие, няма отношение към въпроса възникнало ли е задължение за клиента да плати *** възнаграждение и изискуемо ли е то. Възнаграждението може да бъде дължимо и тогава, когато договорът между *** и клиент не е в писмена форма или когато е в писмена форма, но не е представен по делото, по което *** се е задължил да окаже *** съдействие. В отклонение от общото правило на чл. 286 ЗЗД, съгласно което възнаграждение за изпълнение на поръчката се дължи само, когато е уговорено, възнаграждение по договор за процесуално представителство, сключен с ***, се дължи винаги и за всяка инстанция, включително и при връщане на делото за ново разглеждане- чл. 36, ал. 1 ЗАдв. и чл. 2, ал. 4 от Наредба № 1/2004 год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. При липса на договор или когато страните по договора не са определили размера му, то възнаграждението, по искане на *** или клиента, се определя от *** съвет съгласно действащата наредба на Висшия *** съвет за минималните *** възнаграждения, а изискуемостта на вземането настъпва от момента на изпълнение на поръчката - от извършването на уговореното от страните правно действие. В тази хипотеза съдът не може да замести волята на страните по договарянето на справедливия и обоснован размер на *** възнаграждение, като присъди възнаграждение, определено по Наредбата. Законът за адвокатурата и Наредбата изрично предвиждат, че липсващата воля по договарянето на възнаграждението може да бъде заместена само от *** по реда на чл. 36, ал. 3 от ЗАдв. Съдът не е в правомощията си да определя размера на възнаграждението по едно правоотношение, отличаващо се с доверителния си елемент и свободата на договаряне - в този смисъл са Решение № 102 от 16.07.2018 г. на ВКС по гр. д. № 3762/2017 г., III г. о., ГК, Решение № 208 от 22.06.2015 г. на ВКС по т. д. № 3961/2013 г., II т. о., ТК, Решение № 236 от 24.10.2017 г. на ВКС по гр. д. № 576/2017 г., IV г. о., ГК и др.

В настоящия случай съдът приема, че от така събраните и обсъдени по-горе доказателства се установява безспорно, че между страните не е имало сключен писмен договор за *** помощ по АД № *** год., в който да има уговорен между същите конкретен размер на дължимото *** възнаграждение, липсва и спор по отношение характера, обема и вида на извършените от ищцата по това дело процесуални действия. Същевременно определянето на *** възнаграждение на ищцата ***. М. А. е извършено с надлежен акт на *** -гр. Я. в хипотезата на чл. 36, ал. 3 от ЗАдв. - когато между представител и представляван няма постигнато споразумение с уговорен конкретен размер на *** възнаграждение, която да се заплати на *** от упълномощителя.

Предявеният иск е основателен и доказан и следва да бъде уважен в пълния си предявен размер. Върху сумата следва да бъде законна лихва от датата на исковата молба.

Всички възражения релевирани в отговора на исковата молба се преценяват за неоснователни. Както беше посочено *** труд е винаги възмезден, а възнаграждение се дължи за всяка инстанция, вкл. при връщане на делото за ново разглеждане, какъвто е настоящия случай, а в настоящото производство не може да бъде разглеждана законосъобразността на процедурата по определяне възнаграждението от *** – Я..

По разноските:

Предвид уважаване на претенцията в пълният ѝ претендиран размер, в полза на ищцата следва да бъдат присъдени разноси за заплатена държавна такса в размер на 50 лв.

Водим от гореизложеното, Я Р С

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 36, ал. 3 ЗАдв., във вр. чл. 79, ал.1 ЗЗД С. Г. С. , ЕГН ***** да заплати на ***. М. А. А. от АК- Я., ЕГН ***** сумата от 800 лв., представляваща ***възнаграждение за осъществено процесуално представителство по адм. дело № *** г. по описа на АС- Я., определено от ***- Я., в едно със законната лихва върху сумата, считано от 11.08.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК С. Г. С. , ЕГН ***** да заплати на ***. М. А. А. от гр. Я., ул. ,***, ЕГН ***** сумата от 50 лв. - разноси пред настоящата инстанция.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред ЯОС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____